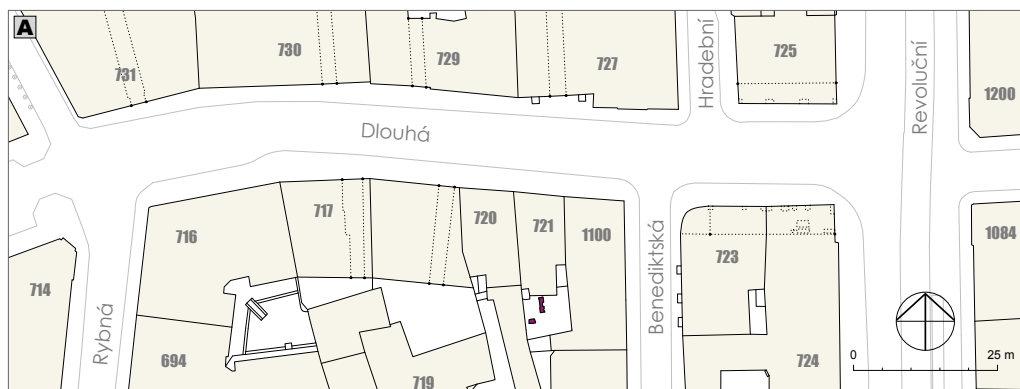

Obr. 5. Praha 1-Staré Město, Dlouhá čp. 721/1, ppč. 703. Výzkum NPÚ ÚOP v Praze č. 2009/14 a 2010/14. **A** – lokalizace břidlicových zdí (fialově) objektu na parcele (do Mapy evidence nemovitostí vložila S. Babušková, 2018); **B** – detail zkoumané plochy s vyznačením zděných konstrukcí (terénní dokumentace); **C** – základové (0,8 m) a nadzemní (0,4 m) břidlicové zdivo stavení ze 14. století (foto K. Žďárský, 2009).

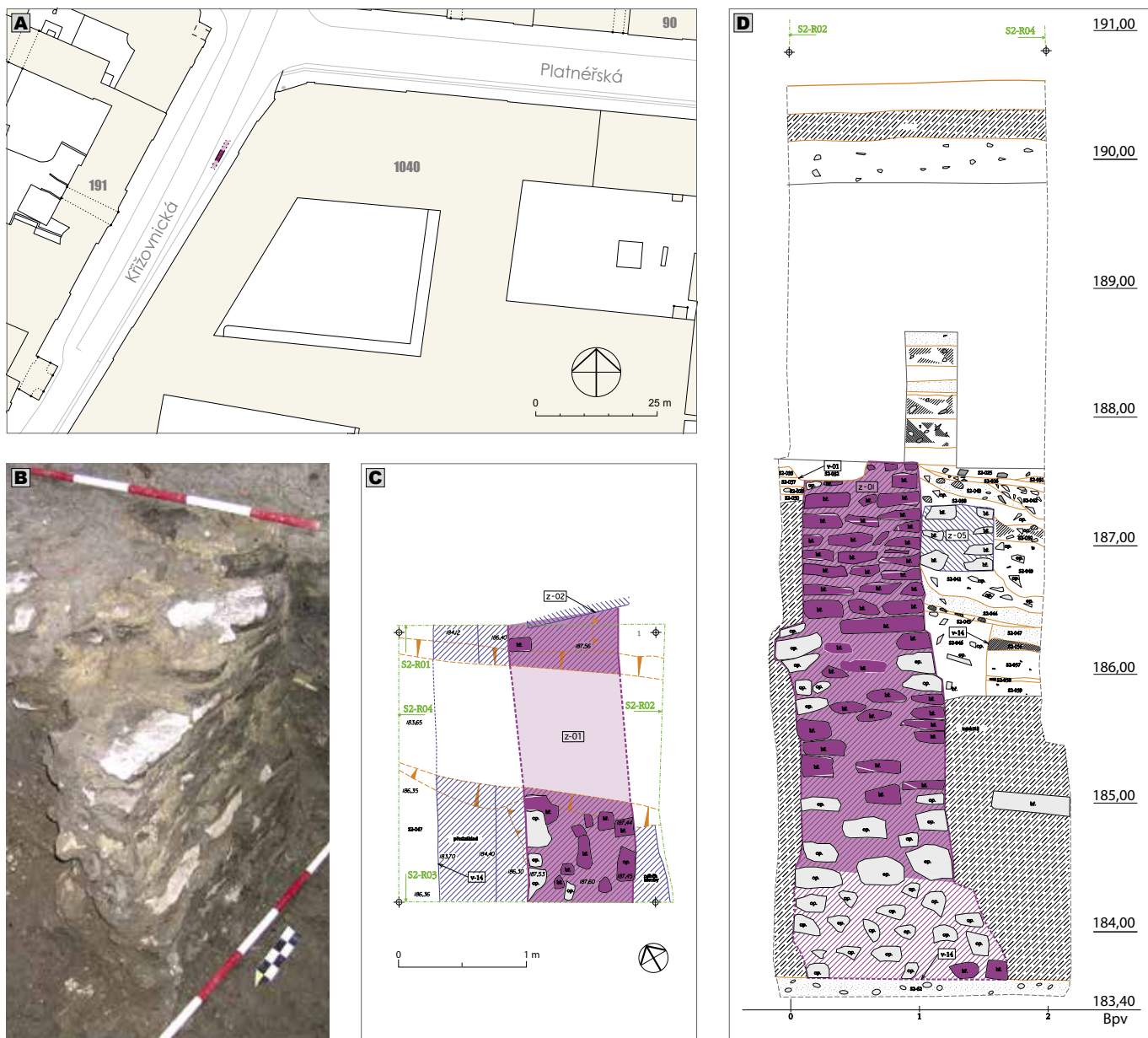

14. století (obr. 5A, C). Větší z fragmentů dosahoval délky 2,6 m, šíře 0,75 m, zachovaná výška včetně základového zdiva činila 1,2 m, z toho nadzemní zdivo 0,4 metru. Základové zdivo vysoké 0,8 m dosáhlo základové spáry, základ před nadzemní zdivo nepředstupoval. Čela kamenů měla nejčastěji rozměry 0,3 (délka) × 0,10–0,12 m, stejné rozměry měly břidličné kameny i v základovém zdivu. Rozměry menšího fragmentu činily 1,0 (délka) × 0,4 m (šířka) při dochované výšce zdiva 1,6 m (z toho základová partie 0,42 m), předzáklad opět chyběl, jádro základového zdiva bylo pouze vyskládáno při minimálním použití pojiva. Oproti tomu jádro většího fragmentu bylo pojeno běžným způsobem. Zdivo bylo vystavěno z břidlice (o velikosti čel kamenů 0,3 × 0,15 m), pojivo tvořila písčítá hlína s jílem. Kameny byly vrstveny více méně v řádcích vysokých cca 0,15 metru. Odkryté zdivo autoři považují za součást měšťanského domu (HAVRDA 2011, 410; HAVRDA ET AL. 2012, 86).⁸

MASNÁ ČP. 699/1, PPČ. 757 (ADB DOSUD NEPŘIDĚLENO)

V souvislosti s celkovou rekonstrukcí domu byl na přelomu dubna a května 2008 proveden menší archeologický výzkum NPÚ ÚOP v Praze č. 2008/27 vedený T. Cymbalakem. Na nepodsklepené jihozápadní části dvora byly odhaleny vrcholně středověké sídelní situace se zdí z břidlic a křemenců pojených maltou (obr. 6). Nároží stavěné technikou zdiva s litým jádrem má vnější délku 7,6 a šířku 1,2 metru. Zachovalo se do výšky 1,7 m, z toho základ 0,44 m je vyzděný z břidlice a opuky. Základové zdivo předstupovalo před zdivo nadzemní o 0,15 metru. Čela kamenů měla rozměry 0,3 × 0,18–0,24 metru. V jiné, menší zdi byly břidličné kameny jako stavební materiál užity pouze stopově. Podle rozboru nálezového fondu ze základového vkopu pro velký fragment zdiva klade autor výzkumu zeď do časového intervalu 14.–15. století a soudí, že tvořila část zdiva měšťanského domu (CYMBALAK 2009, 437).

⁸ Další odkrytý fragment břidlicového zdiva byl reprezentován vyzdívaným roubením studny, které je J. Havrdou řazeno do průběhu 14. století. Břidličné konstrukční prvky studny měly přibližně trojúhelníkový tvar a byly pojené písčitou hlínou, dno jímký se nacházelo na niveletě 183,31/Bpv.

Obr. 7. Praha 1-Staré Město, Křížovnická ppč. 1100. Výzkum NPÚ ÚOP v Praze č. 2011/15.

A – lokalizace nálezů (do Mapy evidence nemovitostí vložila S. Babušková, 2018);

B – smíšená opukovo-břidlicová zeď měšťanského domu ze 14. století (foto J. Hlavatý, 2011);

C – detail situace v sondě S2 (terenční dokumentace);

D – řez zdi na jižním profilu S2-R03 (zaměření a kresba J. Hlavatý, 2011);

tmavě fialově – břidlicové kameny; **světle šedě** – opukové kameny ve zdi Z01.

v roce 1655 (HAVRDA 2012, 38–39, plány č. 22 a 26; HAVRDA 2013a, 493). V těchto místech se nacházel měšťanský dům, jehož prvním známým majitelem byl Jindřich Scor uváděný zde roku 1416 (MUSÍLEK 2012, 9).

TEMPLOVÁ PPČ. 1070 (ADB DOSUD NEPŘIDĚLENO)

Archeologický výzkum NPÚ ÚOP v Praze č. 2012/6, vedený J. Havrdou, odhalil těsně pod dnešní dlažbou v sondě S02 ve výkopu pro inženýrské sítě o hloubce 1,54 m, situovaném 3 m východně od severovýchodního rohu domu čp. 769/I, dvě rovnoběžné zděné konstrukce ve směru západ–východ (obr. 8). Východnější z nich, označená jako Z04, se nalézala uprostřed dnešní ulice, přístupná byla jen jedna její stěna, a to jižní. Zeď byla vyzděna výhradně ze zvětralé břidlice, nepříliš kvalitní, pojené jílem. Rozhraní základového a nadzemního zdiva se našlo v hloubce 1,20 m (191,88/Bpv) pod povrchem ulice, bylo tvořeno předzákladem o šířce 0,1 metru. Dokumentovaná výška zdi činí 0,8 m, z toho nadzemní zdivo 0,6 m, ze základu byla odhalena jen svrchní partie. Čela kamenů mají rozměry 0,3 × 0,16–0,21 metru. Na základě keramického obsahu stratigrafie řadí autor obě konstrukce rámcově do vrcholného středověku – do 2. poloviny 13. či do 14. století (HAVRDA 2013b, 500; HAVRDA/BLAŽKOVÁ/PEROUTKOVÁ 2014, 14).⁹

⁹ Datování bylo možné pouze rámcově kvůli malému množství artefaktů.